

അഹമേവാസമേവാദേ നാനുദ്യത് സദസത് പരം
പശ്ചാദഹം യദേതച്ച യോവശിഷ്യൈ സോസ്മ്യഹം (2-9-32)
ജ്ഞതേർത്ഥമം യത് പ്രതീയേത ന പ്രതീയേത ചാതമനി
തദിദ്യാദാത്മനോ മാധാം അമാഫ്ലാസോ യമാ തമ: (2-9-33)
യമാ മഹാന്തി ഭൂതാനി ഭൂതേഷ്യച്ചാവചേഷ്യനു
പ്രവിഷ്ടാനുപ്രവിഷ്ടാനി തമാ തേഷ്യ ന തേഷ്യഹം (2-9-34)
എാതാവദേവ ജിജ്ഞണാസ്യം തതു ജിജ്ഞണാസുനാഫ്റ്റത്മന:
അന്നയവ്യതിരേകാല്യം യത് സ്വാത് സർവത്ര സർവദാ (2-9-35)

ശുകൻ തുടർന്നു:

ബൈഹർമാവു പ്രാർത്ഥമിച്ചു: ഭഗവാനേ, അവിടുന്ന് എല്ലാമറിയുന്നവനും എൻ്റിയുള്ളിൽത്തന്നെന്നയുള്ള സന്തുമാണങ്ങില്ല. അവിടത്തെ പ്രഭാവം മനസ്സിലാക്കിത്തരാൻ താൻ താഴ്മയേട അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അവിടുന്നതെ പരമസന്തയേപ്പറ്റിയും നിരക്കാരവും ആപേക്ഷികമായി സാക്കാരവുമായ വിശ്വരൂപത്തെപ്പറ്റിയും എനിക്കിവുണ്ടാക്കിത്തന്നൊല്ലും. അവിടുന്നിവിശ്വാമുഖുവനും നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നവെങ്കിലും സ്വന്തം മാധാരക്തിയാൽ ഭൂമിയിൽ പ്രത്യുക്ഷമായി കാണാപ്പെടുന്നു. അവിടുന്ന് വിശ്വത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും അവസാനം സ്വരക്തിയിൽ വിലയിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എടുക്കാലി തന്നിൽനിന്നു വലയുണ്ടാക്കി അതിൽ കുറച്ചുനേരം കളിച്ച് അവസാനം തന്നിലേക്കുതന്നെ ഉൾവലിയുന്നു. ഇതേക്കുറിച്ച് താനെനും അറിവുള്ളവനാക്കുന്നു. അവിടത്തെക്കയ്യിലെ ഒരുപകർണ്ണമായി ഈ സൃഷ്ടി കർമ്മത്തിൽ എന്നെ പക്ഷെപ്പിച്ചാലും. ‘താൻ സൃഷ്ടിച്ചു’ എന്നൊരു തോന്തൽ എന്നിലുണ്ടാക്കാതെയുണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു:

“എറുവും നിഗുഡവും ഉന്നതവുമായ ആ വിജ്ഞാനം. താൻ നിനക്കുപറിഞ്ഞു തരാം. അതെന്നെങ്കുറിച്ചുള്ള സന്തുമത്ര. എൻ്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ നിനക്കാ അറിവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നമുണ്ടാവുകയും എൻ്റെ ശരിയായ സംശയരൂപത്തെപ്പറ്റിയും പ്രത്യുക്ഷാവസ്ഥമകളെപ്പറ്റിയും ഉൾക്കൊച്ചയുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ബൈഹർമാവേ, തീർച്ചയായും താൻ മാത്രമേ ആദിയിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആപേക്ഷികമായി അസ്മിതരമോ അനന്തമിതരമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതന്നെ. ‘അതിലും’ ‘ഇതിലും’ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയെങ്കിലും എല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുകമാത്രമാണ്. എൻ്റെ മാധാരക്തിയാലുണ്ട് വസ്തുകൾ എന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്ന തോന്തൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. (വാസ്തവമല്ലത്) അതോരു പ്രതിഫലനം പോലെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അബ്ലൂഷിൽ പുകയുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ തുടക്കം. തീയിൽ നിന്നാണങ്ങില്ലും. പുകയാൽ തീ മറയ്ക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതു പോലെയാണത്. എല്ലാം ജീവശരീരങ്ങളിലും പണ്ഡിതങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നു എന്നും പണ്ഡിതങ്ങൾ ശരീരങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ലോ എന്നും ആപേക്ഷികമായി പറയാം. അതുപോലെ ജീവസന്തായി താൻ ജീവജാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന എന്നും അനന്തമായതിനാൽ ജീവജാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽക്കയറുന്നും കാര്യമില്ലോ പറയാവുന്നതാണ്. ശരിയായ സാധകൻ നേതി നേതി (ഇത്തല്ല; ഇത്തല്ല) എന്ന മാർഗ്ഗത്തിലും അസന്തുണ്ടാളെ ഉപേക്ഷിച്ച് സന്തുത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാം ബൈഹർമ്മയം. (ഇതാണ് ബൈഹർമ്മം) എന്ന ദൃശ്യമാർഗ്ഗത്തിലുംതെന്നും സന്തുത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കാവുന്നതാണ്.”

ഭാഗവതപുശ്യം. അപ്രത്യുക്ഷമായി. ബൈഹർമ്മദേവൻ യുണ്ടാന്തിലാണ് പിന്നെയും നിലകൊണ്ടു. സൃഷ്ടി കർമ്മത്തിനായുള്ള യുണ്ടാവും തപസ്സും വീണ്ടുമനുഷ്ടിച്ചും, ഈ സമയം നാരദൻ ബൈഹർമാവിനെ സമീപിച്ച് താങ്കൾ എന്നോടു ചേബാദിച്ചു അതേ ചേബാദ്യങ്ങൾ ചേബാദിക്കുകയുണ്ടായി. ബൈഹർമ്മാവ് നാരദനു നിർദ്ദേശിച്ച ഭാഗവതപുശ്യം. താൻ പറഞ്ഞുതരാം..

32 മുതൽ 35 വരെ വരികൾ ഭാഗവതത്തിന്റെ സത്ത എന്നറിയപ്പെടുന്നു.